

Nicoleta Ignat

*dincolo
de mine
sunt eu*

LETRAS
Scie. Publică.

Clipe de singurătate

Gânduri neîmpărtășite
zac sfâșiate de durere
în punctul din care apar.
Fiecare clipă este un gând
încarnat într-o pasăre măiastră.
Mă descompun în zboruri,
eternitatea mă găsește
și mă obligă să umplu golul
cu tăceri înlăcrimate
ce îngenunchează în fața luminii
până în clipa în care
lacrima devine perlă.

Cuprins:

<i>Locuitoare în inimă/</i>	5
În brațele Universului/	7
Iluminare/	8
Cel mai bun prieten/	9
Gândul/	10
Visul Dunării/	11
Aripi în liniște/	12
Fiecare om are dreptate/	13
La mare/	14
Lumina din Nimic/	15
Nimic/	16
Umbră/	17
Atingerea Infinitului/	18
Știi ce ești?/	19
Universul plânge prin dans/	20
Umbrele Prezentului/	21
Fiecare om are o stea/	23
Reîncarnare/	24
Picătură de ploaie/	25
Nimic nu este întâmplător/	26
Orașul de piatră/	27
Furtună/	28
La un gând distanță/	29
Pierdut în așteptare/	30
Dimineața/	31
Ploaia/	32
Meditație/	33

Lanțuri/ 34
Dualitate/ 35
Căutarea/ 36
Când tu.../ 37
Dacă n-ar fi gândul.../ 38
Liliacul/ 39
Trezirea/ 40
Iubire/ 41
Mântuire/ 42
A fost cândva.../ 43
Respirație albastră/ 44
Al 3-lea ochi/ 45
Iluzia/ 46
Efemeritate/ 47
Păpușarul/ 48
Nevoia de doi/ 49
Acum/ 50
Timpul/ 51
Vis/ 52
Ignoranța/ 53
Călătoria/ 54
Fugar prin viață/ 55
Norul negru/ 56
Suflete – pereche/ 57
Înghețul/ 58
Praf de stele/ 59
Strigătul nopții/ 60
Eu/ 61
Ploaia/ 62
Vindecare/ 63
Introspecție/ 64

Odihnă/ 65
Un gând/ 66
Copiii Soarelui/ 67
Rugăciunea/ 68
Clipa Acum/ 69
Apa/ 70
Alt tărâm/ 71
Focul/ 72
Luna albastră/ 73
Vinovată de iubire/ 74
O iluzie/ 75
Între vis și realitate/ 76
Dor/ 77
Ce este trecutul?/ 78
Eliberarea/ 79
Pe aripi de fluturi/ 80
Iluminarea/ 81
Geneza/ 82
Norul/ 83
Prezentul/ 84
Un nou început/ 85
Clipe de singurătate/ 86

Iluminare

Respirație violet,
praf de fluturi pe brațe,
trezire din negura amăgitoare
a timpului,
dorințe arse în roșu,
bucurie galbenă
glăsuită pe unde albastre,
iubire verde.

Cel mai bun prieten

Universul meu respiră
amprenta gândurilor tale.
Sorii își unesc brațele prietenoase
în călătoria spre infinit.
Luna aproape că orbește
de lumina adâncului tău,
te simte cel mai bun prieten,
soț al meu.

Gândul

Un gând plutește în aer,
într-un cerc de vis;
strajă de fum colorat
ivită dintr-un joc amăgitor,
gardian la poarta Paradisului,
parfumul înșelător al focului din Infern,
pasăre măiastră
cu o aripă încărcată de speranță
și o alta rămasă în uitare,
săgeată cu două tăișuri
ascuțită de dorințe.

Visul Dunării

Dunărea se visează dorită în valuri;
jocul reflexelor de lumini deasupra apei
mângâie clipa
-gând al iubirii
pictat într-un tablou viu-
barcagiul se scufundă în fărâma de clipă,
își scaldă privirea în apa întinsă de vis,
vegheat de albastrul cerului interzis
-fereastră ce duce spre următorul vis-
pescărușul zboară în adierea
unui vis în vis.

Aripi în liniște

Liniștea îngenunchează cuvintele;
ne-am așezat comod amândoi,
în același gând
zburăm.
Lumea pare mică și grăbită,
liniștea s-a înfierbântat,
s-a ridicat și ne-a atins gândul;
noi doi am devenit unul,
o scânteie din iubire.

Fiecare om are dreptate

Fiecare om are dreptate;
fiecare om este în lumea lui
rege, în castelul din lumini și umbre
cu unghere întunecate
și odăi secrete;
fiecare om are dorințe,
fiecare om visează la ceva,
născocoște povești cu prinți și cerșetori,
îngeri și demoni;
fiecare om judecă alt om,
când simte că se scurge
din propriul univers
-își urmărește înfricoșat viața
ca pe o lumânare aprinsă
a cărei flacără se poate stinge
în orice clipă.

La mare

Culegem vânt în palme
despicate în nori,
zâmbet cu soare
în suflete rupte de glie,
valuri în priviri
legănate de dulci adieri,
parfum de dumbravă
cu alge și scoici.

Lumina din Nimic

În tăcere domnește Nimicul;
păstrează-i în suflet coroana,
încălzește fiorul emoției crude,
vopsește-ți în palme un scut de iubire,
strânge în brațe copii de Nimic,
sărută-i în inimi cu buze de sclav
-umil servitor al tăcutei lumini,
al pruncilor firavi dospiti în nerostire-
ascunde iubirea în gropi de tăcere
și trepte de lumină le vor invada.
Nimicul înghite povești de amor,
din inimi de soare vibrează culori.

Nimic

Mă uit să văd dacă sunt
nimic...
un nimic plămădit din voință;
nu sunt ceea ce știu
și nici ce-am fost,
eu sunt,
mă văd.

Umbră

Când te îndoiești de iubire,
privește-ți umbra,
înzestreaz-o cu o inimă;
când te mai rătăcești printre alte umbre,
îți apare în vis surâsul umbrei tale,
tu știi că a venit momentul să râzi,
te bucuri că exiști.
Când te năpădesc greutatețile vieții,
adu-ți aminte că într-o zi
umbra ta nu va mai fi.